

Casa de Palau o Castell de Fluvià

Sant Esteve de Palautordera

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Al sud-oest de la urbanització Les Margarides, situada al nord-oest del terme de Sant Esteve de Palautordera
Emplaçament	Seguint la carretera BV-5301 en direcció Montseny, just agafar el trencall a l'esquerra en el punt de la casa coneguda com Can Noguera. El camí mena fins el Castell de Fluvià.
Alçada:	322
Coordenades:	
Latitud:	41.722034150277
Longitud:	2.41456845
UTM Est (X):	451306
UTM Nord (Y):	4619080

Classificació

Número de fitxa	08207 - 2
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Romànic Contemporani
Segle	Segle XII - / Segle XVIII / Segle XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Monument
Observacions protecció:	BCIN1451- MH
Data aprovació:	dj., 05/05/1949 - 12:00
Número inventari	IPAC 1645
Generalitat i altres inventaris	

Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad: 08206A001000440000QR
Autoria de la fitxa	Daniel Gutiérrez Espartero
Data de registre de la fitxa:	dc., 19/10/2022 - 02:38

Descripció

El castell de Fluvià era una domus o casa forta aloera coneguda com a Casa de Palau, de sant Cebrià o de Sant Corneli. Al segle XVIII fou totalment transformada en una masia senyorial: del primitiu castell només en resta la capella dedicada a Sant Cebrià que és d'estil llombard, amb planta de creu llatina d'una sola nau i absis trevolat i amb una planta un xic ultrapassada o de ferradura. La seva entrada és independent de l'edifici al qual està unit. Davant hi ha un jardí, la façana que hi dona té un atri a ponent i el mur de llevant del casal deixa visible un trosset de la conca exterior de l'absis central, que es veu elevat i fortificat. La capella fou recuperada durant la restauració portada a terme l'any 1966. Va ser en aquest moment quan l'absis de la capella va quedar a la vista. Fins al moment havia restat amagat per l'enguixat de calç que cobria la façana de l'edifici.

Observacions:

Actualment l'edifici acull una casa de colònies.

Història

El castell està documentat l'any 1154, quan era habitat per la família Palau. L'església però, situada dins el modern edifici del castell, indica que ja existia al segle XI. Pertanyia a la jurisdicció del castell de Montclús; d'ella en depenia la quadra de Campins. Aquest fet provocà diverses discòrdies entre el vescomte Bernat III de Cabrera, senyor de Montclús, i Pere de Palau, les quals finiren en un document de concòrdia realitzat l'any 1345.

El 1360 la casa passà a la seva filla Blanca, casada amb Ramon de Blanes. El 1373 adquirí el domini llur filla, casada amb Antoni de Torrelles. Aquesta família en tingué la propietat fins el 1425, que passà a Agnès de Torrelles, que era casada amb Joan de Fluvià. Els Fluvià en seran propietaris fins a l'extinció del llinatge el 1837.

Al segle XVIII el castell fou transformat en una masia senyorial. L'any 1966 va ser restaurada i actualment funciona com a granja-escola i casa de turisme rural.

La capella fou restaurada l'any 1966, encara que conserva el seu estil romànic, l'interior està pintat amb pintures modernes.

Bibliografia

- PLADEVALL I FONT, Antoni, dir (1991): El Castell de Montclús, Catalunya romànica. Vallès Occidental, Vallès Oriental. Volum XVIII. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- CATALÀ I ROCA, Pere (1967-1979): Els castells catalans. Editorial Rafael Dalmau. Barcelona.

- ADROER I TASSIS, Anna Maria (1987): El castell de Fluvià. Monografies del Montseny Viladrau : Amics del Montseny, 1986- 1135-9293 Núm. 2 (jul. 1987), p. 11-22

